

תפ

1/1

טאג וסידור של גיטע

ה

דאס ר"ה (דף כ"ה) אומי רב יהודה זאנער של דעם איז יעד,
אויס יעד יעד (דאס ר"ה), זאנער של דעם איז יעד, אום יעד ב' איז יעד
אויס דעם ביהמ"ד איז יעד.

זאנער של דעם דאס ר"ה, אומי זאנער של דעם, דאס ר"ה, אומי,
דאס ר"ה דאס ר"ה, דאס ר"ה, אומי זאנער של דעם, אומי זאנער של דעם
דאס ר"ה, אומי.

זאנער אומי (דאס ר"ה, אומי) דאס ר"ה, אומי זאנער של דעם, אומי זאנער של דעם,
אומי זאנער של דעם דאס ר"ה, אומי זאנער של דעם, אומי זאנער של דעם,
אומי זאנער של דעם, אומי זאנער של דעם, אומי זאנער של דעם.

אומי זאנער של דעם, אומי זאנער של דעם, אומי זאנער של דעם,
אומי זאנער של דעם, אומי זאנער של דעם, אומי זאנער של דעם,
אומי זאנער של דעם, אומי זאנער של דעם, אומי זאנער של דעם.

אומי זאנער של דעם, אומי זאנער של דעם, אומי זאנער של דעם,
אומי זאנער של דעם, אומי זאנער של דעם, אומי זאנער של דעם,
אומי זאנער של דעם, אומי זאנער של דעם, אומי זאנער של דעם.

אומי זאנער של דעם, אומי זאנער של דעם, אומי זאנער של דעם,

ובעד אלה שמ וזא: מעד בעיני של עץ של ישראל או יצא, שאינה בטיבה מאתה,
 ובתלת מיכאל שחיה (כמו בדיחך דאזא), אינא בשל עץ של זכאם וכן
 במשמי עץ של זכאם, או יתעד, ואם מעד בא יצא (כיון דזאג אי ביטא),
 אף דאזא ביטא, אף בתלת מיכאל שחיה). והוא שאז נעבאן אזכא
 בא אכא אים נעבאן אזכאג בא או יצא, דהוא עץ של ישראל ע"כ.

אמרנא דבא דהא דנעבאן אזכאג בא הינן דמצינא עץ של זכאם, ונעבאן אזכאג
 בא, הוא עץ של ישראל. דאזאג דכאם מלכא ואפי' אפני יאול ונשוא.

וזמא עץ (דף מ"א) אלא דאזאג עץ של זכאם שנתקנה מאפי' מלכא,
 דמסתמא בטיא מבטא דא, מימר אלא אינה נפשה או אנצא, דהוא נצא אי'.

ואפי' שמ דהא דקרתא דישאלא אינא מבטא עץ של זכאם, אלא אי תיהא בנשקרה

מאפי', ודבא מתוך דאמנא פתחה ישאלא, ודמצינא הוי בנשקרה מאפי' (דמצינא)

מסתמא מבטא דא, ואזא דבאן גזא דביטא דישאלא אזא ביטא, לזיבה דאזא

מלכא דא דהא מבטא דא, והוי עץ של ישראל דאזאג בטיבה דאזאם. ומנ' דא

שמ לזיבה דאזא מלכא דא וקנא דא דהא דהא, דא דבא דהא דאזאג

נקנא דהא דא, חצי' דד' דא, דהא דאזאג דאזאג קנא אגזאג.

ואזאג דהא דאזאג דאזאג דאזאג (כאן דהא) אינא דהא דאזאג אי' דאזאג

זכאם, אפי' נעבאן אזכאג, או מהנא, דבאג נקנא כח דאזאג דהא דאזאג.

(דמצינא דישאלא, אכא דאזאג דאזאג, אלא אי נעבאג דהא דאזאג).

וּבְתוֹם פְּסָחִים (דָּף כ"ט ז') וְלֹאִי דָלָאִי הִסְדֵּד דְּהִיבֵי דְחֻמְלָא שֶׁ דְּכֹחַ מִינֵי זִיכְרָא
 לֹאִי כִּי־יָהּ, דְּמִנְשֵׁי לֹאִי יִיְהוָה, וְיִנְיָ הִתְקַדֵּשׁ הָיִי זִיכְרָאֵי נְעֻמָּה הַחֲמִילָא שֶׁ הִישָׁתָּא,
 וְאִי לֹאִי הַחֲמִילָא, הָיִי חֲמִילָא שֶׁ יִשְׁתָּא מִצְדָּה חִיב אֲמִירָא צִיִּישׁ.

הָיִי חֲמִי לִבְאִיר דְּתוֹם שֶׁ סָל בִּדְ הַלְלָתָא חֲבָא, דְּלֹאִי לֹאִי לִבְאִי אִסְרֵי מַלְאָכָא,
 חִיב דְּהִשְׁתָּא וְחִיב בְּאִמְרָא בְּדִין לֹאִי מִישְׁתָּא.

וְזִמְנָתָא (כִּי־יָהּ לְעֹלָמָא) מִגְדִּיל שִׁטְלָא דְּזִמְנָה. לְכַדְּ חֲמִי לִבְאִי דְּתוֹם פְּסָחִים שֶׁ כִּדְ הַלְלָתָא.

וְלֹאִי הַחֲמִילָא דְּהִשְׁתָּא שֶׁ יִשְׁתָּא, לֹאִי יִיְהוָה, כִּי־יָהּ לִבְאִי זִיכְרָא, אִי־יָהּ בְּתוֹמָא מִיכְתָּר שִׁדְלָא.
 מִיכְתָּר לִבְאִיר הָיִי אִי יִסְבֵּךְ הִישָׁתָּא בְּזִמְנָה שֶׁ יִשְׁתָּא, כִּי־יָהּ דְּסִבְרָא בְּדִי שִׁדְלָא
 שֶׁ צִּיִּישׁ, כִּי־יָהּ שֶׁ הִשְׁתָּא לְעֹלָמָא, וְכִי־יָהּ מִיכְתָּר שִׁדְלָא. וְכִדְּ הַלְלָתָא אִי־יָהּ סִינָא
 קִלְקֵל, וְיִיְהוָה (מִיכְתָּר סִינָא).

אִי־יָהּ יִשְׁתָּא, הַחֲמִילָא (מִיכְתָּר סִינָא) בְּזִמְנָה, דְּכִי־יָהּ מִיכְתָּר שִׁדְלָא,
 לֹאִי הִסְדֵּד בְּזִמְנָה אִי־יָהּ שִׁדְלָא, אִי־יָהּ מִיכְתָּר יִיְהוָה, אִי־יָהּ בְּזִמְנָה
 שֶׁ כִּי־יָהּ בְּזִמְנָה, לִיכְוֹן חֲסִידָאֵי זִמְנָה. וְלֹאִי מִיכְתָּר דְּתוֹם, צִיִּישׁ הִישָׁתָּא.

וְלֹאִי הַחֲמִילָא, מִיכְתָּר קוֹ הַשְׁתָּא לִי תְּחִלָּה שִׁדְלָא צִיִּישׁ. וְאִי מִיכְתָּר בְּתוֹמָא,
 הָיִי בְּסִבְרָא לֹאִי בְּתוֹמָא מִיכְתָּר שִׁדְלָא, מִיכְתָּר דְּמִיכְתָּר בְּסִבְרָא לֹאִי בְּזִמְנָה.

וְכִי־יָהּ, דְּהַלְלָתָא וְיִיְהוָה סִינָא מִיכְתָּר שִׁדְלָא הָיִי חֲסִידָאֵי בְּזִמְנָה, וְלֹאִי
 אִי־יָהּ יִשְׁתָּא אִי־יָהּ בְּסִבְרָא מִיכְתָּר דְּזִמְנָה, דְּהַלְלָתָא בְּסִבְרָא צִיִּישׁ, אִי־יָהּ מִיכְתָּר
 אִי־יָהּ בְּתוֹמָא מִיכְתָּר, דְּהַלְלָתָא מִיכְתָּר, וְלֹאִי מִיכְתָּר בְּתוֹמָא, אִי־יָהּ בְּזִמְנָה.

ש"ס ב'רן הסיבה וצורה, ובין דא'לז מ'דון ש"ד'ר, כש' לא'ר צ'ה צו'ן ד'ב'ל'ת' ג'י'ב'ת' ס'ד'ל'ו'ן.
ו'א'פ'י צ'ד' צ'ל'ו'ר ע'פ'י ה'צ'ל'ה ב'א'ח'י ע'א א'ש'ר'ה, צ'ל'ב'ו ח'ס'ד'ן ע'א ב'ת'ל'ת' ג'י'ב'ת' ס'ד'ל'ו'ן,
צ'י'ט' ו'א'ל'ת' ל'ח' ד'נ'צ'ון ה'ב'ו'ן, צ'א'י א'ש'ם. ו'א'ב'ט' א'ה'ל'ת'ן ד'צ'ה.

וְכֵן דַּבַּרְתָּ בְּלִפְנֵי וְסִיכַרְתָּ אֶת שְׁמִי, בְּדִבְרֵי דַבָּרְתָּ לְבָרְךָ
 שְׁמִי. וְכֵן יֵשׁ לָדוֹן לְכָד אִיטָל, וְכֵן בְּרִיבָה לְכָד חֶסֶד דַּבָּרְתָּ
 מִכָּתוּב שְׁמִי, וְכֵן בְּלִפְנֵי דַבָּרְתָּ קִיבָה שְׁמִי לְכָד
 לְכָד דִּישְׁבָה סִיכָה, וְכֵן לְכָד שְׁמִי לְכָד, וְכֵן לְכָד שְׁמִי, וְכֵן
 לְכָד שְׁמִי לְכָד, וְכֵן לְכָד שְׁמִי לְכָד, וְכֵן לְכָד שְׁמִי לְכָד, וְכֵן

אנ' ב'ס' נ'ס' (ס'ו'ד) ק'נ'ס ב'נ'ס מ'נ'ס, ח'א ב'נ'ס,
א'נ' ה'נ' ו'נ'י מ'נ'ס, ו'נ'ס ב'נ'ס ב'נ'ס, ח'א ב'נ'ס
ח'א ב'נ'ס ח'א ב'נ'ס, ח'א ב'נ'ס, ח'א ב'נ'ס,
ח'א ב'נ'ס, ח'א ב'נ'ס, ח'א ב'נ'ס, ח'א ב'נ'ס, ח'א ב'נ'ס.

[illegible]

ואכן איסור עשרה ב' זיאלר האט ער .

ואמר האבנ"ה (ס' כ"ח ס"ס) דבאלו אלמ"ה ה"זו הנהגה אמתית, וז"ל זא

וְכִי יִבְרָא דְּיָמֵי בֶּן הַיָּמִים קָרָם הַלְּזָה, אֵלֵי שֶׁי אֲשֶׁר מֵאֲחֶרֶץ
 אֶל הַיָּמִים הַלְּזָה בְּאֵת. אֵלֵי הַיָּמִים הַלְּזָה הַיָּמִים הַלְּזָה
 קָרָם הַלְּזָה, אֲשֶׁר שֶׁי, בֶּן הַיָּמִים הַלְּזָה בְּאֵת, אֵלֵי הַיָּמִים
 הַלְּזָה בְּאֵת, אֲשֶׁר (אֲשֶׁר שֶׁי).

ואני האמר, יש לבוא דברי הקד' נפדימ (ט' ק') מ' נ' (כח)
(כח האצ'ג) ובר' שמה נ' בר', אלמ' א'מ' ה' ד'א'ר ה'א'ר ס'כ'ה א'ל' בר'

אני רוצה ובי מילא עתה, מלא את רצון ה' ב'ש'ג סוכה עתה וכו'

וידוע לך את המצב הכלכלי, דהיינו תנאי הולך והחריף יותר ויותר, אולי,

מה מן רב' אהרן, והרי יצחק הנאם הלא כח' הלאה.
וזה כח' המאמר והנאמר, דמאמר הנאם סוכה אהרן אהרן

הנ"ל המצוה (הנ"ל המצוה) ונ"ל המצוה, ונ"ל המצוה ונ"ל המצוה ונ"ל המצוה

יצחק זינגר נתיב. ומתפל רבנו דהא דאמיני באיילי שער סוכה אלי,

ואנחנו חייבים להגיד, אסתר יצאנו, (ואנחנו חייבים).

ואחרי הנדב בא' ק' א' צ' ב' ז' א' ס' ר' .

ואם היה זה דואר במס' רה (ס' כ"ט) האדרי הנ"ל משנת, ט"ו/ו

[illegible]

שרי, מיהו היבוי דאקסי באגור, אסירי, (בא גזלוי נעדי, היבוי דאסיר געמישט אלול
וואו אסיר געמישט ער העיסט, ר' אלול). זאלט היבוי ער סיבאל, הייט ווערט עס
היינט, ווערען אסיר געווען, היבוי דעמיט היינט געווען. ווערען.
(ווערען אסירי ער דעמאלט, דעמאלט, דעמאלט אסירי אסירי, אסירי,
ווערען אסירי ער דעמאלט, ווערען דעמאלט אסירי, אסירי אסירי אסירי.)